

вісник.— 2010. — №4(29). — с.31-40 - (світова економіка й міжнародні економічні відносини).

3.Інституційне забезпечення інвестиційно-інноваційного розвитку територій: зарубіжний та український досвід // С. Слава, П. Сегварі, Р. Моркунайте– К.: «К.І.С.», 2008. – 112 с.

СИСТЕМНО-ДИНАМІЧНИЙ ПІДХІД ДО ТРАКТУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Холявка Л.Ю., аспірант кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва, НУ «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

Впродовж останніх десятиліть значно посилилася увага вітчизняних і зарубіжних науковців щодо дослідження інтелектуальних можливостей і різноманітних аспектів інтелектуальної діяльності на інноваційних підприємствах, зокрема формування і використання їх інтелектуального потенціалу.

Аналізування наукової літератури, пов'язаної в проблематикою інтелектуального потенціалу, свідчить про різноманітність поглядів авторів щодо визначення сутності цього поняття. Трактуювання інтелектуального потенціалу здійснюється, в основному, за трьома підходами: ресурсним, функціональним і результативним. Представники ресурсного підходу [1, с. 83] розуміють інтелектуальний потенціал як сукупність інтелектуальних ресурсів підприємства. У функціональному підході [2, с. 6] науковці трактують інтелектуальний потенціал як інтелектуальні можливості для досягнення певної мети підприємства. Представники результативного підходу [3, с. 47] визначають інтелектуальний потенціал як здатність інтелектуальних ресурсів до виконання поставлених завдань. Однак, трактування поняття «інтелектуальний потенціал» з точки зору лише одного з зазначених підходів в повній мірі не відображає сутності інтелектуального потенціалу. Тому, доцільним є застосування системно-динамічного підходу до визначення сутності інтелектуального потенціалу.

Необхідність застосування даного підходу пояснюється такими характеристиками інтелектуального потенціалу: інтелектуальний потенціал є не просто сукупністю інтелектуальних ресурсів, а цілісною, динамічною

системою, в якій всі інтелектуальні складові перебувають у взаємозв'язку і взаємодії; інтелектуальні ресурси інноваційного підприємства формуються на двох рівнях – рівень носія інтелектуального потенціалу і організаційний рівень; інтелектуальні ресурси формують внутрішні можливості підприємства, які можуть реалізуватися як інтелектуальні активи у випадку поєднання з можливостями та відсутністю бар'єрів зовнішнього середовища; інтелектуальний потенціал інноваційного підприємства є тими можливостями, на які найвагоміший вплив має фактор часу; результатом інтелектуальної діяльності є нові або удосконалені знання, звідси, кінцевою метою формування і реалізації інтелектуального потенціалу є створення і впровадження інновацій у господарську діяльність підприємства.

Враховуючи наведені характеристики, «інтелектуальний потенціал» доцільно трактувати як систему інтелектуальних ресурсів, які у своїй взаємодії і взаємозв'язку створюють внутрішні, актуальні в певний період часу можливості підприємства для провадження інноваційно спрямованої господарської діяльності підприємства з метою забезпечення його конкурентних переваг. Даний підхід враховує всі складові та характерні риси інтелектуального потенціалу підприємства, розглядає його з точки позиції актуальності, відповідно до сучасних умов розвитку економіки, орієнтованої на інновації.

Список літератури

- 1.Лаврентьев В.А. Интеллектуальный потенциал предприятия: понятие, структура и направления его развития / В.А Лаврентьев , А.В. Шарина // Креативная экономика. – 2009. - № 2(26). – с. 83-89.
- 2.Диба Л.М. Сутність понять інтелектуальний потенціал та інтелектуальний капітал як економічних категорій [Електронний ресурс] / Л.М. Диба // Економічний вісник університету. - 2011. - Вип. 17. - Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2011_17_1/Dyba.pdf.
- 3.Мойсеєнко І.П. Управління інтелектуальним потенціалом: монографія / І.П. Мойсеєнко. – Львів: Аверс, 2007. – 303 с.